

Justitsministeriet

Civil- og Politiafdelingen

Dato: 15. januar 2007
Kontor: Dyrevelfærdskontoret
Sagsnr.: 2006-5410-0041
Dok.: CAG40720

Bidrag til samlenotat for rådsmødet (landbrug og fiskeri) den 29. januar 2007.

Vedrørende: Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om forbud mod markedsføring og indførsel i og udførsel fra Fællesskabet af skind fra hunde og katte samt produkter, hvori sådanne skind indgår (KOM (2006) 684 endelig)

Nyt notat.

Resumé

Kommissionen har den 20. november 2006 fremsat forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om forbud mod markedsføring og indførsel i og udførsel fra Fællesskabet af skind fra hunde og katte samt produkter, hvori sådanne skind indgår. Forordningen vil bl.a. indebære, at der indføres et generelt forbud mod import af hunde- og katteskind på fællesskabsplan. Et initiativ, som bl.a. Danmark flere gange har opfordret Kommissionen til at fremsætte. Forordningsforslaget er sat på den foreløbige dagsorden for rådsmødet (landbrug og fiskeri) den 29. januar 2007 med henblik på præsentation og politisk drøftelse. Det bemærkes, at det er første gang, at forordningsforslagets indhold skal drøftes blandt EU's landbrugsministre. Forordningsforslaget forventes at blive behandlet politisk igen på rådsmødet (landbrug og fiskeri) den 7.-8. maj 2007, hvor det tyske formandskab har sat forslaget på den foreløbige dagsorden til vedtagelse.

1. Baggrund

I år 2002 var der bl.a. i Danmark stor debat om anvendelsen af hunde og katte i forbindelse med pelsproduktion. Debatten var især affødt af beretninger i tv og fra dyreværnsorganisationer om, hvordan hunde og katte i visse asiatiske lande holdes og aflives under dyrevelfærdsmæssigt særdeles kritisable forhold, hvorefter skindene anvendes i forbindelse med pelsproduktion. Det blev anført, at skind fra denne produktion også blev afsat i Danmark og andre europæiske lande, og at

skindprodukterne ofte blev solgt uden eller under vildledende artsbetegnelser. Beretningerne medførte fra forskellig side meget kraftige reaktioner.

Justitsministeren modtog bl.a. henvendelser fra medlemmer fra Folketinget og Europa-Parlamentet, dyreværnsorganisationer og private med anmodning om, at der blev gennemført et importforbud mod hunde- og katteskind. På den baggrund fremsatte justitsministeren den 27. marts 2003 et lovforslag om forbud mod erhvervmæssig indførsel og produktion af samt handel med skind og skindprodukter fra hunde og katte (L 201).

Efter vedtagelsen af loven (lov nr. 390 af 28. maj 2003 om forbud mod erhvervmæssig indførsel og produktion af samt handel med skind og skindprodukter fra hunde og katte) har Danmark på rådsmødet (landbrug og fiskeri) den 17. november 2003 rejst spørgsmålet om anvendelse af hunde og katte i forbindelse med pelsproduktion.

Kommissionen henviste ved denne lejlighed til, hvad den tidligere på et rådsmøde og i et brev til Danmark havde tilkendegivet. Efter Kommissionens opfattelse var der således ikke på området for sundhed og forbrugerbeskyttelse hjemmel til på EU-plan at indføre et importforbud, ligesom et importforbud ville være i strid med gældende regler på handelsområdet. Kommissionen havde endvidere noteret sig, at bl.a. Danmark havde indført et nationalt importforbud, hvilket Kommissionen også tidligere i bl.a. brevet til Danmark havde anbefalet som den bedste løsning. Kommissionen lovede dog – efter anmodning fra det daværende italienske formandskab – at vende tilbage med en vurdering af mulighederne for et importforbud på EU-plan.

Herudover har Sverige med støtte fra Danmark, Tyskland, Frankrig og Luxembourg rejst spørgsmålet på ny i forbindelse med rådsmødet (landbrug og fiskeri) den 30. maj 2005.

Kommissionen understregede ved denne lejlighed, at der både er tale om et dyreværnsproblem og et forbrugerbeskyttelsesproblem. Ud over at produktionsmetoderne medfører lidelser for dyrene, er det et problem, at forbrugere ikke altid kan være sikre på, at den pels eller det skind, som de køber, ikke stammer fra en kat eller en hund. Kommissionen var på den baggrund indstillet på igen at undersøge, hvorvidt det er muligt at finde et retsgrundlag for et initiativ på området. Kommissionen opfordrede endvidere medlemslandene til at indføre nationale forbud, ligesom de lande, der allerede havde et forbud, blev opfordret til at fremsende informationer om bl.a. kontrolprocedurer til Kommissionen. Endelig anførte Kommissionen, at man snart ville informere om resultatet af Kommissionens juridiske tjenestes overvejelser om retsgrundlaget og om Kommissionens overvejelser om andre specifikke tiltag.

På rådsmødet (landbrug og fiskeri) den 23. januar 2006 præsenterede Kommissionen en handlingsplan for dyrebeskyttelse og dyrevelfærd (2006-2010) for medlemslandene. Handlingsplanen

indeholder en nærmere redegørelse for Kommissionens politiske målsætninger på dyrevelfærdssområdet i de kommende år. Herudover indeholder handlingsplanen en oversigt over de konkrete initiativer, som Kommissionen agter at fremlægge til opfyldelse af handlingsplanens politiske målsætninger.

Det fremgår i den forbindelse, at et af de konkrete initiativer, som Kommissionen agter at fremlægge i løbet af 2006, er et ”forslag til foranstaltning som svar på befolkningens holdning til handelen med katte- og hundeskind og produkter heraf”.

Kommissionen har på den baggrund den 20. november 2006 fremsat et forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om forbud mod markedsføring og indførsel i og udførsel fra Fællesskabet af skind fra hunde og katte samt produkter, hvori sådanne skind indgår.

2. Hjemmelsgrundlag

Forordningsforslaget er fremsat under henvisning til Traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, herunder særligt artikel 95 om det indre marked og artikel 133 om den fælles handelspolitik. Forslaget vedtages af Europa-Parlamentet og Rådet i overensstemmelse med den fælles beslutningsprocedure.

3. Nærhedsprincippet

Kommissionen har om forholdet til nærhedsprincippet anført, at formålet med forordningsforslaget er at harmonisere retsfor skrifter om handelen med skind og skindprodukter fra hunde og katte. En sådan harmonisering er ifølge Kommissionen nødvendig for at undgå hindringer på markedet for skind fra pelsdyr i Fællesskabet. Dette mål kan kun nås med foranstaltninger på fællesskabsplan. Nationale foranstaltninger, herunder generelle forbud, som pr. definition kun kan håndhæves i dele af det indre marked, har vist sig at være ineffektive og fører til en opsplitning af markedet for skind. Kommissionen lægger endvidere vægt på, at medlemslandene har tilkendegivet, at det er nødvendigt med et forbud på fællesskabsplan mod handel med skind fra hunde og katte samt produkter, hvori sådanne skind indgår, fordi nationale forbud ikke er lige så effektive. Dette gælder også de medlemslande, der allerede har indført et nationalt forbud. Efter Kommissionens opfattelse er forordningsforslaget derfor i overensstemmelse med nærhedsprincippet.

Regeringen finder, at nærhedsprincippet må anses for overholdt, da et forbud på EU-plan efter regeringens opfattelse vil have langt større effekt end rent nationale forbud. Baggrunden herfor er bl.a., at told- og skattemyndighederne i f.eks. Danmark efter de almindelige regler herom fore-

tager kontrol af varer, der kommer til Danmark fra tredjelande. En tilsvarende kontrol foretages i sagens natur ikke, når der er tale om indførsel til Danmark fra et andet EU-land.

4. Formål og indhold

Forordningsforslaget har ifølge Kommissionens ledsagende bemærkninger til forslaget til formål at forbyde markedsføring, indførsel i og udførsel fra Fællesskabet af skind fra hunde og katte og skindprodukter, hvori sådanne skind indgår. Forbuddet skal erstatte de forskellige foranstaltninger, der er indført i en række medlemslande til gennemførelse af forbuddet mod produktion af og/eller handel med skind fra hunde og katte, og tager sigte på at forhindre forstyrrelser i det indre markeds funktion for at sikre de frie varebevægelser for skind og skindprodukter i almindelighed. Bestemmelserne i forordningsforslaget skal tillige sikre, at skind fra hunde og katte samt produkter, hvori sådanne skind indgår (de bruges bl.a. som pynt på beklædning og legetøj), og som er fremstillet uden for Fællesskabet, ikke kan indføres i eller udføres fra Fællesskabet.

I overensstemmelse hermed fastslås det i forslagets artikel 1, at markedsføring og indførsel i eller udførsel fra Fællesskabet af skind fra hunde og katte samt produkter, hvori sådanne skind indgår, er forbudt.

Ved ”hund” forstås ifølge forslagets artikel 2 dyr af arten *canis familiaris*, og ved ”kat” forstås ifølge samme bestemmelse dyr af arten *felis catus*.

Efter forslagets artikel 3 skal medlemslandene hvert år senest ved udgangen af marts måned underrette Kommissionen om, hvilke analysemetoder de anvender til at identificere, hvilken art skindet stammer fra.

Forslagets artikel 4 indeholder en hjemmel til – i overensstemmelse med den i forslagets artikel 5 beskrevne forskriftprocedure – efterfølgende at vedtage bestemmelser om anvendelsen af analysemetoder til at identificere, hvilken art skindet stammer fra. Der kan endvidere vedtages bestemmelser, der fraviger de i artikel 1 omhandlede forbud, hvis hunde- og katteskindene eller de produkter, hvori disse skind indgår, er mærket som stammende fra hunde eller katte, der ikke er blevet opdrættet eller aflivet til skindproduktion, eller er personlige effekter eller løsøre, der indføres i eller udføres fra Fællesskabet.

Forslagets artikel 6 forpligter medlemslandene til nationalt at fastsætte sanktioner for overtrædelse af forordningen. Sanktionerne skal være effektive, stå i rimeligt forhold til overtrædelsen og have afskrækkende virkning.

Endelig foreslås det i forslagets artikel 7, at forordningen skal anvendes fra den 1. januar 2008.

5. Udtalelser

Europa-Parlamentets udtalelse om forslaget foreligger endnu ikke.

6. Gældende dansk ret

I Danmark har man gennemført et indførselsforbud på nationalt plan (lov nr. 390 af 28. maj 2003 om forbud mod erhvervsmæssig indførsel og produktion af samt handel med skind og skindprodukter fra hunde og katte). Loven trådte i kraft 1. oktober 2003.

Efter lovens § 1, stk. 1, er erhvervsmæssig indførsel og produktion af samt handel med skind, herunder pelsskind, fra hunde (*Canis familiaris*) og katte (*Felis catus*) samt produkter, hvori sådanne skind indgår, forbudt.

Forbuddet omfatter skind fra hunde og katte uanset race. Dyrets artsbetegnelse er afgørende. Det er således uden betydning, om der er tale om kæledyr eller herreløse hunde og katte. Det er endvidere uden betydning, om skindet stammer fra dyr, som er opdrættet med henblik på pelsproduktion, ligesom der ikke sondres mellem, om dyret er afgået ved en naturlig død eller er blevet aflivet. Forbuddet omfatter de nævnte skind og produkter, hvori sådanne skind indgår. Det er således uden betydning, om der er tale om hele skind eller stykker af skind, om skindene er rå eller forarbejdede, og om de er besat med hår (pelsskind). Produkter, hvori sådanne skind indgår, omfatter også varer med selv små skinddetaljer, f.eks. som besætning på beklædningsgenstande, nøgleringe og legetøjsfigurer.

Der er alene tale om indførsel, hvis varerne bringes ind i landet, hvorimod transport inden for rigets grænser, herunder fra Grønland til Danmark, ikke er omfattet. Loven berører således ikke mulighederne for at medtage f.eks. produkter, hvori der indgår skind fra grønlandske slædehunde, fra Grønland til Danmark. Det er derimod forbudt erhvervsmæssigt at afsætte sådanne varer i Danmark.

Produktion af de nævnte skind og produkter omfatter opdræt, hold og aflivning af hunde og katte, når formålet er erhvervsmæssig pelsproduktion. Herudover er bl.a. den videre forarbejdning af hunde- og katteskind og endelig fremstilling af produkter, hvori sådanne skind indgår, omfattet. Handel med de nævnte skind og produkter omfatter såvel salg som køb og bytte.

Kun den erhvervsmæssige indførsel, produktion og handel er omfattet. Private vil således lovligt kunne f.eks. indføre og forarbejde de nævnte skind og produkter. Om en indførsel m.v. må anses for erhvervsmæssig, må bero på en samlet vurdering. Der kan heri bl.a. indgå, om der er tilsigtet

en fortjeneste, ligesom der kan lægges vægt på, hvilket omfang virksomheden har, og om den i øvrigt har en mere systematisk karakter. Der vil kunne foreligge et erhvervsmæssigt forhold, selv om der ikke er tale om den pågældendes hovederhverv. Det kan f.eks. efter omstændighederne være tilfældet, hvis en person under ferieophold i udlandet indkøber partier af skind med henblik på videresalg med fortjeneste i Danmark.

Det bemærkes, at Justitsministeriet i forbindelse med udarbejdelsen af lovforslaget overvejede, om også privatpersoners indførsel m.v. burde være omfattet. Justitsministeriet nåede dog frem til, at en række forhold taler for at begrænse forbuddet til erhvervsforhold.

Det kan således være særdeles vanskeligt for personer uden særligt sagkundskab at vurdere, om et skind stammer fra en hund eller kat eller et andet dyr. Det har i den forbindelse været anført, at hunde- og katteskinsprodukter ofte sælges uden tydelig angivelse af, hvilket dyr skindet stammer fra. Da det formentlig forekommer mange mennesker fremmed at købe skindprodukter af hund og kat, er der et incitament for mindre seriøse forhandlere til ikke at oplyse mulige købere om artsoprindelsen.

Efter Justitsministeriets opfattelse burde pligten til agtpågivenhed med hensyn til, om et skind stammer fra hund eller kat, primært påhvile importører og forhandlere af skindprodukter, som i højere grad har mulighed for at stille krav til producenter og leverandører om fornøden dokumentation.

Det kunne endvidere efter Justitsministeriets opfattelse anføres, at det primære sigte med et generelt forbud mod hunde- og katteskind må være at regulere de varer, der findes på det danske marked. Et forbud, der også omfatter privates indførsel og produktion af og handel med hunde- og katteskind ville derimod berøre spørgsmål, som i mindre grad er egnet til en lovgivningsmæssig regulering. Det gjaldt efter Justitsministeriets opfattelse ikke mindst anvendelsen af skind fra egne kæledyr. Der sker således, at private ønsker at udstoppe et dødt kæledyr eller på anden måde bevare skindet herfra. Efter Justitsministeriets opfattelse faldt en sådan anvendelse uden for rammerne af de hensyn, som lovforslaget tilsigtede at varetage.

Hertil kom spørgsmålet om produkter indeholdende hunde- og katteskind, som private – bevidst eller uforvarende – fuldt ud lovligt måtte have erhvervet efter de gældende regler. Det ville være vanskeligt at etablere hensigtsmæssige overgangsregler, der f.eks. gør det muligt at medtage sådanne produkter på ferie i udlandet og herefter genindføre dem.

Efter lovens § 1, stk. 2, bemyndiges justitsministeren til konkret eller ved at fastsætte nærmere regler herom at meddele undtagelser fra forbuddet.

Baggrunden herfor er, at der kan tænkes anvendelser af skind fra hunde og katte, hvor de hensyn, der ligger til grund for loven, ikke fuldt ud gør sig gældende eller må vige for andre hensyn. Konservatorer bliver således fra tid til anden anmodet om at udstoppe en hund eller en kat for en privatperson. Sådanne anvendelser falder uden for rammerne af de hensyn, som loven tilsigter at varetage. På samme måde bør det ikke være udelukket for f.eks. en hundekennel eller et museum at erhverve et udstoppet dyr eller lignende til udsmykning eller udstilling. Der kan også være andre anvendelser af hunde- og katteskind, eksempelvis i forbindelse med erhvervsmæssig forskning, der ikke bør være udelukket.

Endelig fremgår det af lovens forarbejder, at bestemmelsen også – som et alternativ til en egentlig overgangsordning – er tiltænkt at skulle finde anvendelse i forhold til erhvervsdrivende der måtte have indrettet sig i tillid til de hidtil gældende regler. Der tænkes her f.eks. på tilfælde, hvor erhvervsdrivende før lovens ikrafttræden ligger inde med eller har indgået aftale om erhvervelse af skindprodukter m.v., som i kraft af loven bliver ulovlige.

Overtrædelse af loven straffes med bøde, medmindre højere straf er forskyldt efter anden lovgivning, jf. lovens § 2, stk. 1. Straffen kan dog under skærpende omstændigheder stige til fængsel indtil 4 måneder, jf. lovens § 2, stk. 2.

7. Lovgivningsmæssige, statsfinansielle og samfundsøkonomiske konsekvenser

7.1. Lovgivningsmæssige konsekvenser

Hvis forslaget vedtages, vil forordningen være umiddelbart gældende i dansk ret, og den gældende danske lovgivning på området (lov nr. 390 af 28. maj 2003 om forbud mod erhvervsmæssig indførsel og produktion af samt handel med skind og skindprodukter fra hunde og katte) vil ikke længere kunne opretholdes.

7.2. Statsfinansielle konsekvenser

Forordningsforslaget vil have visse begrænsede konsekvenser for staten i forbindelse med navnlig politiets håndhævelse af loven. Henset til, at antallet af sager må forventes at være beskedent sammenholdt med politiets samlede antal sager, vil de opgaver, der følger af forordningsforslaget, imidlertid kunne varetages inden for politiets nuværende bevillingsmæssige rammer. For-

ordningsforslaget skønnes således på nuværende tidspunkt samlet set at medføre ingen eller meget begrænsede merudgifter for det offentlige.

7.3. Samfundsøkonomiske konsekvenser

Forordningsforslaget skønnes på nuværende tidspunkt ikke at have økonomiske eller administrative konsekvenser for erhvervslivet af betydning. Forordningsforslaget har ingen miljømæssige konsekvenser.

8. Høring

Forordningsforslaget har været sendt i høring hos Advokatrådet, Alle Dyrs Ret, Anima, Amtsrådsforeningen, Brancheforeningen Fokus på Dyr, Buntmagerlauget i Danmark, Danmarks Civile Hundeførerforening, Danmarks JordbrugsForskning (Forskningscenter Foulum), Danmarks Jægerforbund, Dansk Arbejdsgiverforening (DA), Dansk Breton Klub, Dansk Hunderegister, Dansk Industri, Dansk Jagthunde Udvalg, Dansk Kennel Klub, Dansk Pelsdyravlerforening, Dansk Pelsgrossistforening, Dansk Racehunde Union, Dansk Ruhår Klub, Dansk Vizla Klub, Dansk Zoologisk Konservatorforening, Dansk Hundeejeres Landsforening, Den Danske Dommerforening, Den Danske Dyr lægeforening, Den Danske Hundeforening, Den Kgl. Veterinær- og Landbohøjskole (KVL), Det Dyreetiske Råd, Det Veterinære Sundhedsråd, Dommerfuldmægtigforeningen, Dyrefondet, Dyrenes Beskyttelse, Dyreværnsforeningen Freja, Dyreværnsrådet, Dyreværnsorganisationernes Samarbejdsudvalg (DoSu), Forbrugerrådet, Foreningen af Offentlige Anklagere, Fællesrepræsentationen for Specialklubber for Stående Jagthunde i Danmark, Færøernes Landsstyre, Fødevarestyrelsen, Grønlands Hjemmestyre, HTS-A Arbejdsgiver- og Erhvervsorganisationen, HTS-I Interesseorganisationen, Inges Kattehjem, Klubben for Field Trial Spaniels, Kommunernes Landsforening, Korthaarklubben, Landbrugsraadet, Miljøministeriet, Ministeriet for Familie- og Forbrugeranliggender, Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri, Naturhistorisk Museum, Politiforbundet i Danmark, Rigsadvokaten, Rigspolitichefen, Scandinavian Cat Protection Society, Fagligt Fælles Forbund 3F, Vildtforvaltningsrådet, WSPA, Zoologisk Institut, Zoologisk Museum København og Økonomi- og Erhvervsministeriet.

Justitsministeriet har modtaget høringssvar fra Advokatrådet, Dansk Hunderegister, Dansk Kennel Klub, Dansk Pelsdyravlerforening (tillige på vegne af Dansk Pelsgrossistforening), Dansk Ruhår Klub, Den Danske Dyr lægeforening, Det Dyreetiske Råd, Det Veterinære Sundhedsråd, Dommerfuldmægtigforeningen, Dyrenes Beskyttelse, Fagligt Fælles Forbund 3F, Forbrugerrådet, Fødevarestyrelsen, Grønlands Hjemmestyre, HTS-A Arbejdsgiver- og Erhvervsorganisationen, Inges Kattehjem og Rigsadvokaten.

Advokatrådet, Dansk Hunderegister, Den Danske Dyrlægeforening, Det Veterinære Sundhedsråd, Dommerfuldmægtigforeningen, Dyrenes Beskyttelse, Fagligt Fælles Forbund 3F, HTS-A Arbejdsgiver- og Erhvervsorganisationen og Rigsadvokaten har ikke haft bemærkninger til forslaget.

Forbrugerrådet har oplyst, at rådet af ressourcemæssige årsager ikke har mulighed for at forholde sig forslaget. Forbrugerrådet kan derfor ikke tages til indtægt for at støtte forslaget eller for at gøre det modsatte.

Inges Kattehjem er tilfredse med forslaget.

Dansk Ruhår Klub støtter forslaget. Efter foreningens opfattelse bør det dog ikke være muligt generelt at markedsføre skind fra hunde og katte, når de stammer fra dyr, der ikke er avlet eller aflivet med henblik på skindproduktion. I sådanne tilfælde bør der i stedet gives mulighed for dispensation fra forbuddet mod markedsføring på baggrund af en skriftlig ansøgning og behørig dokumentation.

Dansk Kennel Klub oplyser, at foreningen har troet, at forordningsforslaget ville videreføre det gældende danske forbud mod handel med skind fra hunde og katte. Foreningen er imidlertid efterfølgende kommet i tvivl om, hvorvidt dette er tilfældet. Foreningen anfører i den forbindelse, at selv om man kan ræsonnere, at der ikke kan sælges skind og skindprodukter, hvis de ikke har kunnet indføres i EU, så forudser foreningen betydelige problemer med at ”trevle sagerne op”, hvis man ikke også har mulighed for at gøre et strafansvar gældende over for sælgeren af varerne. Dette forhold må forudses at vanskeliggøre kontrolopgaven – med forventelig mindre målopfyldelse til følge. Foreningen finder endvidere, at når man tillige foreslår to undtagelsesbestemmelser til det generelle forbud, så afsvækkes kontrolmulighederne i et omfang, som kan risikere at gøre forordningen til en ren ”narresut” over for forbrugerne. Foreningen er derfor af den klare opfattelse, at de to undtagelsesmuligheder bør udgå af forslaget.

Det Dyreetiske Råd henviser til rådets høringssvar over Justitsministeriets lovforslag (L 201) om forbud mod erhvervmæssig indførsel og produktion af samt handel med skind og skindprodukter fra hunde og katte. Her påpegede rådet bl.a. det problematiske i at give visse dyrearter særlig status med henvisning til disse arters tilknytning til mennesker. Selv om der i rådet kan herske uenighed om, hvordan hensyn til dyrevelfærd og overvejelser omkring formålet med brugen af dyr skal vægtes, er der dog fuld enighed om, at det er disse hensyn og ikke spørgsmålet om dyreartens status, tilknytning til mennesker, dyrenes appellerende udseende eller lignende, der bør være grundlag for lovgivning. I sit tidligere høringssvar anførte rådet også, at produktionen af hunde- og katteskind, således som denne er gengivet i medierne, foregår på en helt uacceptabel måde. Rådet erklærede derfor sin støtte – helt generelt – til bestræbelser for at sikre, at

produktionen af animalske produkter, som kan købes i danske butikker, sker på en dyreværns-mæssigt forsvarlig måde, hvad enten produktionen foregår i Danmark eller i udlandet. Rådet kan endvidere støtte, at sådanne initiativer tages på EU-niveau. Endelig pegede rådet i sit tidligere høringssvar på problemet med manglende gennemskuelighed for forbrugere, der køber produkter af skind eller hvor skind indgår. Rådet hilser derfor initiativet til centralt at samle oplysninger om, hvordan skindets oprindelse kan fastslås, velkomment.

Dansk Pelsdyravlerforening (tillige på vegne af Dansk Pelsgrossistforening) oplyser, at de to foreninger ikke vil blive berørt af forslaget, da hverken Dansk Pelsgrossistforening eller Dansk Pelsdyravlerforening – herunder auktionsselskabet København Fur - producerer, markedsfører, indfører eller handler med hunde- og katteskind, eller produkter, hvori sådanne skind indgår. De to foreninger finder det imidlertid positivt, at EU fremsætter forslag til harmoniserede regler på området. Forskellige nationale foranstaltninger vedrørende skind fra hunde og katte kan hæmme handelen med skind i almindelighed som følge af forskellige handelsvilkår og mærkningskrav for pelsgrossister m.v. Harmoniserede regler vil således ifølge de to foreninger fjerne disse usikkerheder på markedet. Det er endvidere efter de to foreningers opfattelse glædeligt, at der ikke foreslås indført et generelt mærkningskrav med hensyn til pelsprodukter, idet dette ville medføre en uforholdsmæssig økonomisk byrde for pelsbranchen.

Grønlands Hjemmestyre oplyser, at der i Grønland ikke avles hunde med henblik på pelsproduktion. Det er dog visse steder brugt, at man anvender pels fra slædehunde, som aflives af anden årsag. Disse skind eksporteres ikke ud af Grønland. Dette gælder i særdeleshed siden Danmark i 2003 forbød erhvervmæssig import af hunde- og katteskind, men skyldes også, at det traditionelt drejer sig om så lille et antal, at det ikke er kommercielt interessant. Hundeskind anvendes som nævnt af og til af private husflidskunstnere og små systuer til f.eks. kantning af vanter, besætning, kraver m.m., og som sådan sælges det af og til som unika til turister i Grønland. Disse turister bør ifølge hjemmestyret kunne tage deres lovligt indkøbte varer med ind i EU. Grønlands Hjemmestyre opfordrer derfor til, at forordningsforslaget i lighed med den gældende danske lov kun kommer til at omfatte erhvervmæssig import, og ikke udvides til at omfatte privat indførsel.

9. Regeringens foreløbige generelle holdning

Regeringen hilser initiativet fra Kommissionen velkomment og er overordnet set positiv over for forordningsforslaget.

I Danmark har man gennemført et indførselsforbud på nationalt plan (lov nr. 390 af 28. maj 2003 om forbud mod erhvervmæssig indførsel og produktion af samt handel med skind og skindprodukter fra hunde og katte). Loven trådte i kraft 1. oktober 2003.

Det er imidlertid fortsat opfattelsen fra dansk side, at et forbud på EU-plan mod erhvervsmæssig indførsel og produktion af samt handel med skind og skindprodukter fra hunde og katte vil være at foretrække.

Baggrunden herfor er bl.a., at told- og skattemyndighederne i f.eks. Danmark efter de almindelige regler herom foretager kontrol af varer, der kommer til Danmark fra tredjelande. En tilsvarende kontrol foretages i sagens natur ikke, når der er tale om indførsel til Danmark fra et andet EU-land.

10. Generelle forventninger til andre landes holdninger

Forordningsforslaget er sat på dagsordenen for rådsmødet (landbrug og fiskeri) den 29. januar 2007 med henblik på præsentation og efterfølgende politisk drøftelse.

Det forventes, at medlemslandene i den forbindelse generelt vil hilse initiativet fra Kommissionen velkomment. Medlemslandene holdning til forslagens enkelte dele kendes endnu ikke.

11. Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Forordningsforslaget har ikke tidligere været forelagt for Folketingets Europaudvalg.